

ringen i Løbet af nogle Maaneder i Vinter kan blive overbevist om, at der maa gøres noget alvorligt for vore Byerhverv, for Erhvervslivet eller for de arbejdsløse? Alt taler i modsat Retning. Det ærede Medlem Hr. Rode hentydede til en Udtalelse af Landbrugsministeren om Valutaregulering og Importregulering. Det er i Virkeligheden en meget karakteristisk Udtalelse. Maa jeg tillade mig — den er ganske kort — at citere den. Den findes paa Sp. 1174 og lyder saaledes: „Jeg hilser, som sagt, med Glæde, at man definitivt har opgivet Valutareguleringen. Kunde det blive Resultatet af den begrænsede Importlov, som blev aftvunget Venstre i August, har Forsøget ikke været gjort helt forgæves“.

Altsaa, Landbrugsministeren siger om det Forsøg, der af Regeringen blev gjort i August, at det er aftvunget Regeringen, og han hilser med Glæde, at det er mislykkedes. Jeg har ikke den fjerneste Tillid til, at en Regering, der har ført en saadan Politik, vil fortsætte paa en bedre Maade. Hvor kan man have Tillid til den? Det er jo ikke Regering, det er Forvirring. En Regering, der lader sig tvinge en Politik paa! Hvor kan overhovedet en Regering, som man kan have Tillid til for Fremtiden, lade sig paatvinge en Politik? Enten har den den Overbevisning, at det er en rigtig Politik, og saa gennemfører den denne Politik, eller ogsaa har den den Mening, at det er en forkert Politik, en Politik, der vil spille Fallit, og saa lader den være at føre den Politik. Landbrugsministeren, med hvis Tale Statsministeren nu gentagende har gjort sig solidarisk, erklærer, at denne Importreguleringspolitik er aftvunget Regeringen. Kan man saa have Tillid til den, og hvor kan Erhvervslivet trives under dette?

Det ærede Medlem talte om, at vi var kommet i Bevægelse. Vort Partis ærede Formand har allerede svaret. Jeg vil kun tilføje: Vi vilde være en underlig Repræsentation for Arbejderne, for de arbejdsløse, for Byerhvervene, for hele Erhvervslivet, ogsaa for Landbruget for Resten, hvis vi ikke kom i Bevægelse ved at se en saadan Karikatur paa en Politik, en saadan Umulighed. Det er rigtigt, som vor ærede Ordfører (Stauning) i Dag har sagt: Hvorledes kan Erhvervslivet overhovedet gaa? Det maa gaa i Staa. Hvad der er tilbage, maa lammes og standses ved det, der her sker. Hvor kan en Regering i August lade sig aftvinge eet og saa et Par Maaneder efter forandre det?

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at han glædede sig over, at det mislykkedes, og slog fast ved en Række Udtalelser, at Importreguleringen kun gjaldt for disse to Industrier, i en begrænset Skikkelse for den ene og kun til den 1. April. Hvor er det muligt, at noget Erhvervsliv overhovedet kan trives under disse forfærdelige Forhold? Det maa virkelig sætte os i Bevægelse, og jeg beklager, at det ikke sætter det ærede Medlem Hr. Rode og hans Meningsfæller i stærkere Bevægelse.

Det er der, vi savner Bevægelse; vi beklager, at der findes Apati og Letargi i denne Sag. Vi vilde ønske, at de lod sig bevæge til at staa Side om Side med os, der kæmper saa haardt mod denne Regering, for det er Betingelsen for, at Erhvervslivet overhovedet kan trives her i Landet, at Regeringen og dens fuldkommen umulige Politik, dens fuldkomne Forvirring overalt, kommer ud af Verden.

Saa føjede det ærede Medlem Hr. Rode til: Ja, men det er Socialdemokraterne, der skyder den højtærede Landbrugsminister i Forgrunden; det skulde vi ikke gøre; vi skulde henholde os til de vage Udtalelser af den højtærede Handelsminister, den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Udenrigsminister; vi skulde henholde os til disse vage, svævende, let fortolkelige Udtalelser. Men hvor kan vi det, naar den højtærede Landbrugsminister kommer, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, tramp, tramp, plask, plask og tramper det hele sønder og sammen, og naar hele Venstrepressen i dette Land slog hele Talen op, som endnu ikke nogen Tale fra Ministerbænken er slaaet op? De andre Ministre blev Skygger ved Siden af denne straalende Sol. Det er Aabenbaringens store Dyr, der viser sig, for hvem alle skal falde ned i Tilbedelse. Saaledes er Stillingen ude i Venstrepressen. Man forhaaner den Dagsorden af 19. Oktober, hvortil de Konservative knytter deres svage Haab. Alt skal falde til Fode og tilbede den store Frihandelsapostel, Profeten. Saadan er Stillingen. Saa vilde det dog være en ganske urealistisk Politik at lukke sine Øjne derfor og ikke være klar over, at Venstre endelig har fundet en Valgparole her.

Venstre har ført en i alle Henseender forfærdelig Politik. Nu synes Venstre, at det kan finde et Grundlag, der kan samle det, og Venstrepressen erklærer, at det Partimøde, der fulgte efter Landbrugsministerens Tale, viste fuld Fasthed og Enighed. De har svigtet næsten alt andet